Dosarul nr. 4r-5126/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24065963-02-4r-28112024 Judecător Ana COSTIUC

**D E C I Z I E**
**în numele Legii**

**12 iunie 2025** **mun.Chişinău**

**COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU**
Având în componența sa:
Președintele ședinței Silvia CECAN
Judecători Denis BĂBĂLĂU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către agentul constatator, executor judecătoresc STOIAN Grigore, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1532/2024 din 21 octombrie 2024, în cauza contravențională intentată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 176-*****/2018 și nr. 176-*****/2018 din 27.05.2024 în privința lui **CARP Larisa** în temeiul art.318 alin.(1) Cod contravențional.

***Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:***
*în procedura instanței de fond, din 18.06.2024 până la 21.10.2024;*
*în Curtea de Apel Centru, din 28.11.2024 până la 12.06.2025.*
***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

**A C O N S T A T A T :**

1. La data de 17.06.2024 în cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) a parvenit cauza contravențională intentată în privința cet. CARP Larisa cu numărul de înregistrare 4-24065963-12-4- 18062024.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 176-*****/2018 din 27.05.2024, CARP Larisa, a.n. *****, IDNP *****, este învinuită de faptul neexecutării Hotărârii Judecătoriei Ungheni, nr. 2c-75/2017 din 01.02.2018.

Ulterior la 17.06.2024 în cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) a mai parvenit o cauză contravențională intentată în privința cet. CARP Larisa cu numărul de înregistrare 4-24065973-12-4- 18062024.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 176-*****/2018 din 27.05.2024, CARP Larisa, a.n. *****, IDNP *****, este învinuită de faptul neexecutării Hotărârii Judecătoriei Ungheni, nr. 2c-75/2017 din 01.02.2018.

În legătură cu faptele nominalizate, executorul judecătoresc STOIAN Grigore, a constatat că în faptele cet. CARP Larisa există elementele contravenției prevăzute de art.318 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i întocmite procesele-verbale cu privire la contravenție nr. 176-*****/2018 din 27.05.2024 și 176-*****/2018 din 27.05.2024.

Procesul contravențional, pornit în privința făptuitorului în baza prevederilor art.421 alin.(3) Cod contravențional, a fost remis de către agentul constatator spre examinare instanței de judecată.

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din data de 30 iulie 2024 cauzele au fost conexate și examinate într-o singură procedură, fiindu-i atribuit un număr comun 4-1532/2024.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1532/2024 din 21 octombrie 2024*, a fost încetat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 176-2424 din 27.05.2024 pornit în privința cet. CARP Larisa, a.n. *****, IDNP *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art.318 alin.(1) Cod contravențional, pe temeiurile prevăzute la art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional.

A fost încetat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 176-***** din 27.05.2024 pornit în privința cet. CARP Larisa, a.n. *****, IDNP *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art.318 alin.(1) Cod contravențional, pe temeiurile prevăzute la art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, executorul judecătoresc STOIAN Grigore a declarat recurs* în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1532/2024 din 21 octombrie 2024, cu adoptarea unei noi soluții în vederea sancționării lui CARP Larisa pe semnele comiterii contravenției stipulate în art.318 alin.(1) Cod contravențional.

În motivarea recursului agentul constatator a menționat că, Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1532/2024 din 21 octombrie 2024 este neîntemeiată, din considerentul că, instanța a dat doar o apreciere probelor prezentate la materialele cauzei contravenționale, şi nu a solicitat administrarea suplimentară a unor acte probatorii în cazul constatării lipsei acestora, circumstanțe care ar fi putut fi examinate şi verificate prin prisma argumentelor participanților la proces, ca ulterior să fie emisă o hotărâre motivată, clară şi conform prevederilor legale la caz.

A invocat că în adresa Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) a parvenit demersul în privința contravenientei, privind atragerea la răspundere conform semnelor contravenției prevăzute la art. 318 alin.(1) Cod contravențional. Potrivit demersului şi procesului-verbal, executorul judecătoresc Grigore STOIAN a indicat că deține în executare documentul executoriu nr. 2C-75/2017 din 01 februarie 2018 emis de Judecătoria Ungheni, privind încasarea de la CARP Larisa în beneficiul lui BC„ ProCreditBank” (c/f: 1007600059183, cu sediu în mun. Chișinău, bd. ***** of. 901) datoria în sumă totală de 34 974,67 lei. Prin încheieri, debitorul a fost obligat să execute obligația prevăzută în documentul executoriu, în termenul prevăzut de legislație, fiindu-i acordat în acest sens termen benevol de 15 zile, iar ca urmare ultimul nu a întreprins nimic şi nici nu a informat executorul judecătoresc despre acțiunile întreprinse. Odată cu intentarea documentului executoriu de către executorul judecătoresc au fost întreprinse un

șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori părților în procedura de executare, pentru a fi informate despre acțiunile întreprinse precum şi pentru a fi comunicate drepturile şi obligațiile acestora. Totodată la data intentării procedurii de executare în urma verificării bazei de date CNAM s-a stabilit că debitorul nu este angajat în câmpul muncii si nici în calitate de șomer înregistrat oficial nu figurează, ceea ce denotă faptul că debitorul nu întreprinde nimic în vederea achitării datoriei.

Invocă că până în prezent un rezultat la toate acțiunile sus indicate nu s-a stabilit, dat fiind faptul că debitorul în mod direct se eschivează de la executarea hotărârii sus indicate, fiind absent la nenumăratele solicitări de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc. Prin acțiunile întreprinse, debitorul nefiind prezent la biroul executorului judecătoresc deși scrisori în adresa acestuia au fost expediate şi nerecepționate, or aceste acțiuni denotă şi intenția directă a debitorului de a nu executa doc/ex prin ce a renunțat la executare; în continuarea celor indicate debitorului i-a fost expediată citație contravențională de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc, prin care i s-a acordat şi termen pentru a prezenta careva acte ce confirmă acțiunile întreprinse. La data indicată în citație ultimul nu s-a prezentat şi nici nu a informat executorul judecătoresc despre motivele sale ceea ce duce iarăși la dovada că debitorul refuză direct şi intenționat la neexecutarea atât a doc/ex precum şi a cerințelor executorului judecătoresc, or citațiile înmuiate au un caracter obligatoriu şi nu unul devolutiv. Mai mult, actele anexate la demersul în cauză "dovedesc pe de plin cele indicate şi se constată toate semnele constitutive ale contravenției imputate.

Susține că instanța de judecată prin hotărârea emisă se contrazice cu circumstanțele cauzei, or pe de o parte se invocă' că procesul-verbal cu privire la constatarea contravenție este întocmit legal, iar pe de altă parte executorul judecătoresc nu ar fi dovedit intenția direct a făptuitorului.

Astfel, instanța de judecată a constatat că la materialele cauzei contravenționale nu au fost anexate suficiente probe ce ar demonstra faptul că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile, însă care urma să le întreprindă nu a menționat, or instanța pe deoparte cunoaște şi alte modalități decât sunt indicate în legislație care urma să motiveze cele indicate, iar pe de altă parte instanța a încetat procesul pe principiul internei convingeri, care nici nu a luat în calcul termenul acordat prin citația înaintată. Mai mult, la emiterea acestei hotărâri instanța nici nu a reținut indiferența debitorului de a se prezenta în ședința de judecată în vederea expunerii poziției sale şi de a prezenta careva contraargumente asupra celor invocate de către executorul judecătoresc.

Afirmă recurentul că instanța de judecată eronat a conchis că nu a fost comisă fapta contravențională, or nu s-a confirmat prin probe că făptuitorul nu execută intenționat sau se eschivează de la executarea hotărârii instanței**,** făcând trimitere la art.441 alin.(1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției**.** Or cu această soluție şi motivație nu este de acord, în speță instanței i-au fost administrate un șir de probe, prin care o asemenea abordare şi motivare formală nu poate fi reținută, necătînd

la faptul că vinovăția făptuitorului a fost demonstrate pe deplin în coraport cu înscrisurile prezentate, sau instanța nu a găsit un alt motiv prin care să-şi argumenteze poziția.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin. (1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de agentul constatator, executor judecătoresc STOIAN Grigore împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1532/2024 din 21 octombrie 2024, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost

recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională. În temeiul prevederilor art.10 Cod contravențional al RM, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșita cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, prin Hotărârea Judecătoria Ungheni, nr. 2c-75/2017 din 01.02.2018, s-a hotărât de a încasa de la CARP Larisa ***** în beneficiul BC „ProCredit Bank” SA, sediul mun. Chișinău bd. ***** of. 901, c/f ***** taxa de stat în mărime de 34 754,67 lei și cheltuieli de citare publică 220 lei, iar în total 34 974 67 lei. Ulterior, la caz a fost emis și Titlul executoriu nr. 2c-75/2017 din 01.02.2018 (f.d.14).

Prin încheierea executorul judecătoresc STOIAN Grigore din 14 mai 2018 s-a dispus primirea spre executare și intentare a procedurii de executare, cât și asigurarea executării documentului executoriu nominalizat. Mai mult, după cum se atestă din materialele cauzei, debitorul nu deține careva bunuri mobile sau imobile, precum și mijloace bănești, care ar fi servit surse de stingere a datoriei existente. Drept urmare, executorul judecătoresc STOIAN Grigore având la bază hotărârea Judecătoriei Ungheni, nr. 2c-75/2017 din 01.02.2018 a intentat procedura de executare nr. 176-*****/2018.

Urmare, în scopul asigurării documentului executoriu, la 14.05.2018, executorul judecătoresc STOIAN Grigore a emis o încheiere privind asigurarea executării documentului executoriu, prin care a aplicat sechestru pe bunurile imobile și mobile ale făptuitorului (f.d.12).

Cu referire la circumstanțele faptice, instanța de judecată reține că, prin Hotărârea Judecătoriei Ungheni, nr. 2c-75/2017 din 01.02.2018, s-a hotărât de a încasa de la CARP Larisa ***** în beneficiul BC „ProCredit Bank” SA, sediul mun. Chișinău bd. ***** of. 901, c/f ***** datoria în sumă de 164 590,58 lei și 54 416,34 dolari SUA sau echivalentul în lei, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la ziua achitării. Ulterior, la caz a fost emis și Titlul executoriu nr. 2c-75/2017 din 01.02.2018 (f.d.14).

Potrivit materialelor cauzei contravenționale, se atestă că, executorul judecătoresc STOIAN Grigore având la bază Hotărârea Judecătoriei Ungheni, nr. 2c-75/2017 din 01.02.2018 a intentat procedura de executare nr. 176-*****/2018.

Urmare, în scopul asigurării documentului executoriu, la 14.05.2018, executorul judecătoresc STOIAN Grigore a emis o încheiere privind asigurarea executării documentului executoriu, prin care a aplicat sechestru pe bunurile imobile și mobile ale făptuitorului (f.d.12).

Odată cu înaintarea documentului executoriu spre executare, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori părților în procedura de executare despre acțiunile întreprinse și comunicate drepturile și obligațiile acestora. În urma măsurilor întreprinse au fost aplicate măsuri asiguratorii pe bunurile debitorului și aplicate interdicții și restricții la înstrăinarea acestora. Până în prezent, un rezultat la toate acțiunile sus-indicate nu s-a stabilit, dat fiind faptul că debitorul în mod direct se eschivează de la executarea cerințelor executorului judecătoresc, fiind absent la nenumăratele solicitări de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc. Prin acțiunile întreprinse, s-a expediat citație contravențională în adresa debitorului, căruia i-au fost comunicate toate acțiunile întreprinse pe marginea procedurii de executare, totodată, ultimul a fost somat de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc pentru a prezenta dovezi de executare a obligațiilor prevăzute în procedura de executare, astfel procedura citării legale a fost respectată. Reieșind din aceasta, la data și ora indicată în citație, debitorul nu s-a prezentat și nici nu a comunicat motivele. În urma tuturor acțiunilor întreprinse pe marginea procedurii de executare, careva efect în executarea cerințelor înaintate nu s-a stabilit. Despre toate acțiunile întreprinse, părțile în procedura de executare au fost informate prin scrisori cu aviz. Dat fiind faptul că la data și ora stabilită în citația expediată debitorului, acesta nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele neprezentării sale, s-a dispus întocmirea procesului verbal în lipsa sa. Astfel, ținând cont de cele menționate, cât și de indiferența debitorului care prin inacțiunile sale ignoră orice solicitare de a-și onora obligațiile înaintate, eschivându-se direct de la executarea hotărârii, astfel ignorând cerințele executorului judecătoresc, consideră că este necesară atragerea la răspunderea contravențională conform art.318 alin.(1) Cod contravențional”.

8. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Aşadar, Colegiul relevă că, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Colegiul penal subliniază că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale şi se bucură de prezumţia de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancţionare contravenţională a persoanei trebuie să fie susţinută prin probe substanţiale, din care ar rezulta componenţa de contravenţie.

Astfel că, instanţa de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo.*

Conform art.375 Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Prin urmare, Colegiul penal reţine că conform art.425 alin.(1), (2) şi (3) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În așa fel se constată că învinuirea formulată de agentul constatator nu este una concretă, constituind nimic altceva decât o expunere abstractă şi formală a elementelor contravenției prevăzute de art.318 alin.(1) Cod contravențional.

9. Analizând faptele constatate de către agentul constatator în persoana executorului judecătoresc, instanța de recurs reține că în sensul art.318 alin.(1) Cod contravențional, *obiectul juridic nemijlocit* al contravenției vizate îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept şi a altor organe de stat, iar *obiectul juridic special* îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată.

*Latura obiectivă* a contravenției se realizează prin acțiune sau inacțiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacțiunea persoanei poate fi exprimată oral sau în scris şi prin ne întreprinderea acțiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, considerând că hotărârea nu este corectă etc.

Așadar, *latura subiectivă* se realizează prin intenție directă sau indirectă. În ambele cazuri făptuitorul își dă seama că acțiunea atinge atât interesul public, cât şi drepturile, interesele ocrotite prin lege ale persoanelor fizice şi juridice şi creează o stare de pericol pentru buna desfășurare a activității autorităților publice.

De asemenea, latura subiectivă se manifestă prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată şi dorește acest rezultat. Motivele neexecutării intenționate nu influențează la încadrarea faptei.

Prin prisma stabilirii existenței sau inexistenței laturii subiective a contravenției, instanța de recurs reține că, răspunderea contravențională în temeiul art.318 alin.(1) Cod contravențional, pentru neexecutarea obligațiilor prevăzute de Codul de executare, trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri. În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

În speță, instanța de recurs evidențiază că la materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărârii și rezultatele acestor acțiuni care să ateste că persoana ar dispune de careva mijloace financiare, însă refuză sau se eschivează de la achitarea datoriei, neîndeplinirea cerințelor executorului judecătoresc, neîndeplinirea obligației solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuțiilor sale, pentru ca, în baza acestora, instanța să poată stabili intenția făptuitorului CARP Larisa de comitere a contravențiilor prevăzute de art.318 alin.(1) Cod contravențional.

Potrivit argumentelor indicate de către recurentul Grigore STOIAN în procesul verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale, cât și potrivit înscrisurilor anexate, se poate deduce doar circumstanța existenței unei datorii, dar în nici un caz nu poate fi constatată intenția eschivării sau neexecutării intenționate, pentru dovedirea căreia executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita datoria la care a fost obligată prin hotărârea instanței de judecată. Potrivit informației despre contribuabilul CARP Larisa, executorul judecătoresc STOIAN Grigore a constatat că pe numele lui CARP Larisa lipsește careva informație, careva bunuri mobile sau imobile, precum și mijloace bănești, care ar fi servit surse de stingere a datoriei existente.

Instanța de recurs reține că, potrivit prevederilor art.23 alin.(1) Cod de executare, în cazul în care acțiunile (inacțiunile) cu elemente ale contravenției ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenție, pe care îl înaintează spre examinare instanței de judecată. În cazul în care aceste acțiuni conțin elemente ale infracțiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală. În context se reține că potrivit Deciziei Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art.320 alin.(2) Cod penal (neexecutarea hotărârii instanței de judecată), pct.28 prevede că *"practica judiciară demonstrează că atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, trebuie probată posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuție"*. Prin urmare, pentru a demonstra cu certitudine intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, prioritar trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea cu rea voință a persoanei de a purcede la executare.

10. Colegiul penal menționează că, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui CARP Larisa, instanța de recurs a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenție constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul in *dubio pro reo*. În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art.375 alin.(3) Cod contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Astfel, Colegiul penal reține că de către agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui CARP Larisa, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art.318 alin.(1) Cod contravențional, or nu au fost administrate

de către agentul constatator careva probe care ar permite instanței să deducă și pe cale de consecință, să constate și confirme, acțiunile (inacțiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu, precum și neîndeplinirea obligației de către părțile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informațiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuțiilor sale, indicate în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 176-*****/2018 din 27.05.2024 și 176-*****/2018 din 27.05.2024, ceea ce determină caracterul generic și imprecis al acuzațiilor aduse lui CARP Larisa în materie contravențională. Astfel, concluzia agentului constatator fiind unilaterală și lipsită de suport probatoriu în raport cu circumstanțele cauzei, contrar prevederilor art.5 alin.(1) și art.7 Cod contravențional.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că la constatarea faptei, agentul constatator urma să stabilească vinovăția persoanei în comiterea contravenției imputate, cât și a încălcat prevederile art.443 Cod contravenționale, or la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, nu a individualizat fapta contravențională, nu a stabilit circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, și respectiv, a încadrat fapta în temeiul unei alte norme materiale contravenționale.

11. Mai mult decât atât, la descrierea circumstanțelor de fapt în procesul-verbal cu privire la contravenție, executorul judecătoresc a consemnat că în urma tuturor acțiunilor întreprinse pe marginea procedurii de executare, careva efecte nu au fost stabilite, astfel instanța de judecată constată că în lipsa unor bunuri mobile sau imobile, dar și a mijloacelor financiare suficiente pe cardurile bancare, aceste acțiuni ale executorului judecătoresc nici nu puteau să fie succedate de vreun rezultat, agentul constatator urmând să întreprindă alte măsuri care să confirme ipoteza sa precum că debitorul CARP Larisa ar dispune de careva bunuri pe teritoriul Republicii Moldova și se eschivează de la executarea obligațiunilor sale în temeiul unei hotărâri judecătorești.

Or Colegiul stabilește lipsa la materialele cauzei a căruiva înscris care ar confirma posibilitatea reală a cet. CARP Larisa de a executa hotărârea instanței de judecată, or, executorul judecătoresc Grigore STOIAN în momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, nu a anexat nici o probă care ar confirma că făptuitorul a avut careva bunuri, dar intenționat le-a înstrăinat sau are bunuri care îi aparțin, dar nu sunt înregistrate pe numele ei, sau că aceasta ar activa în câmpul muncii și ar deține careva venituri, însă intenționat nu achită datoria, ceea ce ar demonstra posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împiedică executarea documentului executoriu. La caz, instanța de recurs reține că potrivit circumstanțelor faptice, în situația în care la materialele cauzei contravenționale lipsește cu desăvârșire vre-o probă precum că făptuitoarea dispune de careva bunuri sau venituri, însă în mod nejustificat refuză executarea hotărârii, fie se eschivează de la achitarea datoriei, fie nu îndeplinește cerințele executorului judecătoresc sau nu comunică schimbarea domiciliului debitorului, prin urmare, în speță, nu se identifică elementul esențial – intenția de eschivare sau

neexecutare a hotărârii instanței de judecată, fiind astfel niște împrejurări care impun încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției.

Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui CARP Larisa în comiterea prevederilor art.318 alin.(1) Cod contravențional, sunt nefondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional nu au fost anexate probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului, or, simpla indicare a faptelor date în decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale, nu poate temei de sancționare a persoanei.

De asemenea, CEDO, în speța Luka contra României a evidențiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanței" obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora şi fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61). Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța şi incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei [Jahnke şi Lenoble împotriva Franței (dec.),nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006].

În susținerea poziției sale, instanța de recurs elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse cet. CARP Larisa în comiterea contravenției prevăzute de art.318 alin.(1) Cod contravențional.

12. Cu referire la situația analizată supra, în cadrul examinării recursului, Colegiul a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția lui CARP Larisa în comiterea contravenției prevăzute de art.318 alin.(1) Cod contravențional, în conjunctura în care, agentul constatator a stabilit în mod eronat pretinsa faptă contravențională, circumstanțe în care se remarcă lipsa dovezilor veridicității situației de fapt, reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, astfel încât în favoarea contestatarului acționează principiul in *dubio pro reo.*

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces

echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).*

Astfel, instanța de recurs remarcă că vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art. 7 Cod Contravențional persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Tot în acest context, potrivit art.375 Cod Contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat sa dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Astfel, potrivit principiul caracterului personal al răspunderii contravenționale prevăzut la art.8 Cod contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție și numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională, instanța de judecată constată omisiunea agentului constatator de a stabili corect și obiectiv elementele constitutive ale contravenției și a încadra juridic fapta, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenitei în raport cu fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, prin probe pertinente și concludente și respectiv, ajunge la concluzia că este ilegal a trage persoana la răspundere contravențională în temeiul unui proces-verbal care constată în mod arbitrar fapta comisă și încadrarea acestei fapte în temeiul normei speciale din Codul contravențional.

Colegiul reține că este inadmisibilă și contrară inclusiv principiilor consacrate de Legea contravențională la articolele 5, 7 și 8, întocmirea unui proces verbal în lipsa unui suport probator suficient, care urmează a fi cercetat în mod obiectiv conform art.425 alin.(3) Cod contravențional, de către agentul constatator și care urmează să stea la baza formulării concluziei privind comiterea faptei în circumstanțe concrete, săvârșirea faptei de către contravenient, întrunirea a faptei comise de contravenient a tuturor elementelor constitutive a componenței de contravenție în baza căreia a fost încadrată juridic fapta, cât și lipsa circumstanțelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, sau al răspunderii contravenționale.

13. Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, or lipsa unui suport probator suficient în sensul art.425 alin.(1), (3) și (5) Cod contravențional și art.442 alin.(1) Cod contravențional, impune persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, la examinarea cauzei în fond de instanța de judecată sau la exercitarea dreptului său de a contesta actul de constatare a faptei contravenționale și de

aplicare a sancțiunii, să își probeze propria nevinovăție, prin prezentarea probelor, fapt care presupune efectiv, transferul sarcinii probațiunii de la partea acuzării, la partea apărării, situație care încalcă într-un mod inadmisibil principiul prezumției nevinovăției.

Prin urmare învinuirea formulată cet. CARP Larisa în procesul-verbal cu privire la contravenție se prezintă a fi una incertă şi abstractă, fără indicarea circumstanțelor care au importanță fundamentală pentru stabilirea faptelor şi consecințelor juridice, cu indicarea greșită a indicilor contravenției imputate, nefiind clar care învinuire îi este adusă acestuia.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție. Or, la materialele cauzei, în vederea confirmării învinuirii, nu au fost anexate careva probe care ar dovedi comiterea de către CARP Larisa a contravenției prevăzute de art.318 alin.(1) Cod contravențional, așa cum a fost formulată învinuire în procesul verbal cu privire la contravenție nr. 176-*****/2018 din 27.05.2024 și 176-*****/2018 din 27.05.2024.

Astfel în măsura în care procesul verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit precum și din cauza că în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmațiile agentului constatator, iar petiționarul respinge învinuirile aduse nu se mai poate susține temeinicia procesului verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 a Convenției. Or. potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanțiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăției (cauza Anghel vs României) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor.

Prin urmare, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ținut cont de faptul că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că cet. CARP Larisa ar fi comis contravenția prevăzută la art.318 alin.(1) Cod contravențional. În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

14. În final, în urma aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, Colegiul alăturat instanței de judecată conchide că este necesară şi oportună doar încetarea procesului contravențional pornit în privința cet. CARP Larisa, deoarece în acțiunile făptuitorului lipsesc elementele constitutive ale contravenției imputate, iar decizia de sancționare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, astfel încât susținerea

învinuirii de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ şi se bazează tocmai pe presupuneri, iar vinovăția adusă- nefiind obiectiv confirmată prin careva probe.

Mai mult, prevederile art.445 alin.(1) și (2) Cod contravențional urmează a fi interpretate inclusiv prin prisma art.8 alin.(2) și (3) Cod contravențional, iar întocmirea procesului-verbal cu privire al contravenție urmează să respecte întocmai etapele și condițiile prevăzute de Legea contravențională, fiind exclusă ipoteza întocmirii unui act de individualizare a faptei și de identificare a faptei cu caracter ambiguu, în eventualitatea înlăturării nulității pe calea examinării cauzei în fond și stabilirii tuturor circumstanțelor esențiale ale cauzei, or nu urmează a fi inversată sarcina probațiunii, cât și obligațiile, competențele agentului constatator, cât și scopul și sarcinile etapei întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție conform art.442 Cod contravențional.

15. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.318 alin.(1) Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional. Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea încheierii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

16. Prin urmare Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către agentul constatator în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele.

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi

invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de agentul constatator STOIAN Grigore și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1532/2024 din 21 octombrie 2024, fără modificări.

17. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), art.474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

**D E C I D E :**

***Se respinge ca nefondat*** recursul declarat de către agentul constatator, executor judecătoresc STOIAN Grigore, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1532/2024 din 21 octombrie 2024, în cauza contravențională intentată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 176-*****/2018 și nr. 176-*****/2018 din 27.05.2024 în privința lui **CARP Larisa** în temeiul art.318 alin.(1) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele ședinței,**
**Judecătorul** **Silvia CECAN**

**Judecătorii** **Denis BĂBĂLĂU**

**Vitalie BUDECI**